Artem Buhera GĆ01 135678 13.06.2021

Epsilon maszynowy ε - wartość, określająca precyzję obliczeń numerycznych wykonywanych na liczbach zmiennoprzecinkowych. Jest ona związana z precyzją arytmetyki ν w ten sposób, że:

```
v = 2^{-(t+1)}, \ \varepsilon = 2v \implies \varepsilon = 2 \cdot 2^{-(t+1)} = 2^{-t},
```

gdzie t - liczba bitów mantysy.

Wyznaczymy epsilon maszynowy posługując się jego własnością, że jest to najmniejsza liczba, taka że $fl(\varepsilon+1)>1$. W pętli while będziemy dzielić pewną liczbę zmiennoprzecinkową, ustawioną na 1.0, przez dwa, czyli wykonywać przesunięcie bitowe o jedno miejsce. Warunek pętli będzie taki, że suma tej liczby oraz liczby jeden jest liczbą większą od jeden. W każdej iteracji także będziemy zwiększać licznik przesunięć t, który po wyjściu z pętli będzie posiadał liczbę miejsc mantysy odpowiednio dla liczb pojedynczej oraz podwójnej precyzji.

```
int main() {
    float epsilon_float = 1;
    int t = -1;
    while (epsilon_float + 1 > 1) {
         epsilon_float \( \sime 2.0f; \)
    }
    cout << "mantysa float: " << t << endl;</pre>
    cout << "epsilon float: " << epsilon_float << endl;</pre>
    double epsilon_double = 1;
    t = -1;
    while (epsilon_double + 1 > 1) {
         epsilon_double \not= 2.0;
         t++;
    }
    cout << "mantysa double: " << t << endl;</pre>
    cout << "epsilon double: " << epsilon_double << endl;</pre>
}
```

Wynik działania programu:

mantysa float: 23

epsilon float: 5.96046e-08

mantysa double: 52

epsilon double: 1.11022e-16

Otrzymane wartości odpowiadają oczekiwanym dla standardu IEEE 754